

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

«نیایش امام سجاد (علیه السلام) به وقت فرارسیدن ماه رمضان»

سپاس خدا را که ما را راهنما به سپاس خود شد و شایسته آن نمود تا از شکرگزاران احسان او گردیم و به ما بر این کار، پاداش نیکوکاران بخشید و سپاس خدای را که دینش را به ما عنایت فرمود و ما را به آئین خود اختصاص داد و در راه‌های احسان خود روان ساخت تا در آن‌ها به فضل و لطفش به سوی رضوان او حرکت کنیم، چنان حمدی که از ما بپذیرد و به سبب آن از ما خشنود شود و سپاس خدای را که از جمله آن راه‌ها، ماه خود ماه رمضان را قرار داد، ماه روزه، ماه اسلام، ماه طهارت، ماه آزمایش، ماه قیام، ماهی که قرآن را در آن نازل کرد، برای هدایت مردم و بودن نشانه‌هایی روشن از هدایت و مشخص شدن حق از باطل و بدین جهت برتری آن ماه را بر سایر ماه‌ها بر پایه احترامات فراوان و فضیلت‌های آشکار روشن نمود، پس آنچه را در زمان‌های دیگر حلال بود حرام کرد و برای اکرام آن خوراکی‌ها و آشامیدنی‌ها را منع نمود و برای آن زمان معینی قرار داد که حضرتش - جلّ و عزّ - اجازه نمی‌دهد از آن پیش افتد و نمی‌پذیرد که از آن پس افتد، سپس یکی از شب‌هایش را بر شب‌های هزار ماه فضیلت و برتری داد و آن را شب قدر نامید، که در آن شب فرشتگان و روح به فرمان پروردگارشان برای هر امری نازل می‌گردند و آن شب سلامتی و برکت پیوسته است تا سپیده‌دم بر هر کس از بندگانش که بخواهد به جهت قضایش که لازم‌الاجرا دانسته است. بارالها بر محمد و آلش درود فرست و معرفت برتری این ماه و بزرگداشت احترامش و خودداری از محرمات در آن را به ما الهام کن و ما را به روزه داشتن آن با حفظ جوارح از گناهان و به کار بردن آنها در آنچه تو را خشنود می‌نماید یاری ده تا با گوشه‌بان به گفتار لغو گوش نکنیم و با چشم‌انمان به تماشای هلو نشتاییم و دست‌هایمان را به حرامی دراز نکنیم و - به سوی ممنوع تو گام برنداریم و شکم‌هایمان جز به حلال پر نشود و زیانمان به غیر آنچه تو گفته‌ای گویا نگردد و جز در کاری که به ثواب تو نزدیک می‌کند به کوشش برنخیزیم و جز آنچه از عقوبتت نگاه دارد فرانگیریم.